

СПРАВКА

за отразяване на получени възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъка върху добавената стойност на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Подател	Предложение	Приема/не приема/ предложението	Мотиви
Национална асоциация на зърнопроизводителите Конфедерация на работодателите и индустриалците в България (КРИБ)	<p>Промяна на основния текст на чл. 176в, ал. 1 от ЗДДС „Всяко данъчно задължено лице, което не е краен потребител и не потребява за собствени нужди течни горива, е длъжно да предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година пред компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, когато за текущия данъчен период:“</p> <p>Мотив: Не се приема, че земеделските стопани са лица попадащи в хипотезата на чл. 176в от ЗДДС, доколкото те не осъществяват продажби/търговия с горива съгласно изложените мотиви към законопроекта, с който се предлага приемането на разпоредбата на чл. 176в от ЗДДС, където е посочено, че - <i>предложеният механизма, съгласно който, при осъществяване на търговия с течни горива, лицата задължително да</i></p>	Приема се	

	<p><i>предоставят обезпечение, както и че този режим ще се прилага по отношение на търговците, които са рискови, сред които най-рискови са вложителите в данъчните складове, както и лица посредници в търговията с течни горива“.</i> Доставките на гориво към тях е единствено за производството на селскостопанската продукция, за които доставки своевременно подават данни в НАП чрез специален режим определен в чл. 118, ал. 8 и 10 от ЗДДС.</p>		
	<p>1. Предлага се в § 1 да се прецизира предложената промяна чл. 25, ал. 4:</p> <p>1.1. Колизия при определяне датата на данъчното събитие на доставка на стоки с монтаж и инсталация</p> <p>1.2. Колизия при определяне датата на данъчното събитие при продажба на стоки на изплащане</p> <p>2. Относно новата алинея 7 на чл. 79а (§6, т.3), съответно новата ал. 6 на чл. 79б (§7, т.2) Предлага се прецизиране на разпоредбата като се уточни времевия</p>	<p>Приема се</p> <p>Не се приема</p> <p>Приема се</p>	<p>Разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС определя данъчното събитие на доставката на стока и услуга при последователни отчитания или плащания, като изрично изключва от това правило продажба на стоки на изплащане, което напълно съответства на чл. 64, параграф 1 от ДДС Директивата.</p>

	<p>период на приложението на корекцията по чл. 79а, съответно 79б – само в годината на възникване на обстоятелствата за извършване на корекция и занаяпред, както и при дерегистрация през съответната година</p> <p>3. Не се подкрепя намаляването на сроковете за задължителна регистрация и дерегистрация по ЗДДС, като предложението в ЗИДа на ЗДДС не е обосновано, няма ясни мотивите относно ползите от намаляване на сроковете. Съществуващите срокове са въведени още с въвеждането на ДДС в страната, не са променяни до сега и не са установени проблеми в практиката свързани с тях.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Със законопроекта се предлага съкращаване от 14-дневен на 7-дневен на срока за подаване на заявление в случаите на възникване на основание за регистрация по закона. Доколкото всяко данъчно задължено лице следи за възникване на задължение за регистрация ежемесечно към края на месеца и подаването на заявление става въз основа именно на установения в последния ден на месеца оборот, не е налице значимо увеличаване на административната тежест, докато от друга страна по този начин се ускорява регистрацията и се намаляват необложените с данък обороти.</p>
	<p>По §33, т. 3 от законопроекта – относно измененията и допълненията на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ):</p> <p>1. Да се отложи влизането в сила на предложените нови алинеи 7 на чл. 53 и ал.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Целта на направените предложения за електронно подаване на данъчните декларации е да се намалят административните разходи - разходи за въвеждане на декларациите, разходи за</p>

	<p>2 на чл. 56 (които се отнасят до подаването на годишната данъчна декларация на самоосигуряващите се лица и декларацията от платците на доходи за дължими данъци само по електронен път) до постигането на техническа възможност. Все още са налице несъответствия в работата на единната сметка.</p>		<p>отпечатването им и други, като в същото време ще се освободи ресурс, който да се насочи към други дейности.</p>
	<p>2. Да се удължи срока в промяната на чл. 73, ал. 4. Така предложения срок до края на м. февруари е прекалено кратък и ще доведе до големи практически затруднения за предприятията и за счетоводните фирми, които ги обслужват.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложеният по-ранен срок е съобразен с новата електронна услуга на НАП, а именно всяко физическо лице да може да провери какви са доходите, които платците са му изплатили. По този начин лицето ще има възможност да направи такава проверка своевременно, т.е. преди изтичането на законово установения срок за подаване на годишната данъчна декларация. Едновременно с това следва да се има предвид, че не са налице достатъчно обосновани аргументи за невъзможността за подготвянето на справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ в посочения срок.</p>
	<p>3. Да отпадне като необоснована отмяната на отстъпката върху данъка за довносяне (§36 от ЗИД на ЗДДС) по реда на предложението за отмяна чл. 53, ал.6 от ЗДДФЛ за годишната данъчна декларация за 2017 г. В допълнение е и предложението по т. 1.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Отстъпката от 5% за подаване по електронен път е изпълнила своята стимулираща функция и съществуването ѝ е нерезонно в условията на все по-увеличаващ се брой данъчни декларации, подадени по електронен начин и тенденцията</p>

			<p>към напълно преминаване на подаване на всички документи, имащи отношение към данъчното облагане, по електронен път.</p> <p>Следва да се има предвид, че съществуването на отстъпка е преференция и стимул за данъчно задължените лица, за която правото за ползване възниква при подаване на годишната данъчна декларация и спазване на определени условия. Правото на ползване на отстъпка би възникнало през 2018 г., годината от която се предвижда отстъпката да отпадне като стимул за данъчно задължените лица. Поради това не би могло да се приеме, че е необоснована отмяната на отстъпката за годишната данъчна декларация за 2017 г.</p>
<p>Институт на дипломираните експерт-счетоводители (ИДЕС)</p>	<p>1. Предложение по §13</p> <p>Относно §13 от законопроекта – липсата на мотиви към предложеното изменение не дава възможност да бъде оценена необходимостта от предложението за намаляване на срока за регистрация. Разглеждано изолирано, предложеното изменение е свързано с увеличаване на административната тежест.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС определя данъчното събитие на доставката на стока и услуга при последователни отчитания или плащания, като изрично изключва от това правило продажба на стоки на изплащане, което напълно съответства на чл. 64, параграф 1 от ДДС Директивата.</p> <p>Със законопроекта се предлага съкращаване от 14-дневен на 7-</p>

			<p>дневен на срока за подаване на заявление в случаите на възникване на основание за регистрация по закона. Доколкото всяко данъчно задължено лице следи за възникване на задължение за регистрация ежемесечно към края на месеца и подаването на заявление става въз основа именно на установения в последния ден на месеца оборот, не е налице значимо увеличаване на административната тежест, докато от друга страна по този начин се ускорява регистрацията и се намаляват необложените с данък обороти.</p>
	<p>2. Предложение по § 38 Закон за счетоводството: Относно законодателното предложение, направено в чл. 38, ал. 10 от ЗСч, обръщаме внимание на граничните случаи, когато сроковете за публикуване на отчетите на компанията майка съвпадат с 30 юни или са в рамките на месец юни. В този случай предложението с промените от един допълнителен месец няма да е приложимо, т.к. то е предвидено да важи само за случаите, когато срокът за компанията майка е след 30 юни. Предвид изложеното съображение и като отчитаме факта, че има по-големи групи</p>	<p>Приема се</p>	<p>В законопроекта е редактиран и предложен нов текст на чл. 38, ал. 10 от Закона за счетоводството.</p>

	<p>структури, предлагаме срокът да се коригира на дву- или тримесечен, за да може във всички случаи дъщерното предприятие да разполага с достатъчно време след срока, в който компанията майка следва да публикува своите отчети и разпоредбата да се прилага и тогава, когато срокът изтича след 30 юни спрямо датата за предприятието майка.</p> <p>Следва да се помисли за нормативна уредба при хипотеза, в която предприятието майка е ситуирано в трети държави (извън държавите-членки на ЕС) и не е регламентиран срок за публикуване на отчетите му.</p>		
	<p>3. По §32, т. 3.1. от проекта – измененията и допълненията в Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДФЛ). Предвиденото отпадане на досегашната отстъпка от 5 % (но не повече от 1000 лв.) при подаване на годишната данъчна декларация по електронен път и при изпълнението на определени други условия. Предлага се да се запази отстъпката. Тя водеше до насърчаване на електронното подаване – през годините до 2017 г. се стигна до почти 50 % декларации по електронен път. През 2016 г. електронно са подадени близо 35% от декларациите. Практиката доказва, че това е един от способите за стимулиране на</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Отстъпката от 5% за подаване по електронен път беше възприета с цел стимулиране на данъчно задължените лица в процеса към преминаване от подаване на данъчната декларация на хартиен носител към подаване по електронен начин. Увеличаващият се непрекъснато брой на подадените по електронен път данъчни декларации и общата тенденция към преминаване на подаване по електронен път на всички декларации и справки, имащи отношение към облагането, прави в голяма степен съществуването ѝ нерезонно в новите условия.</p>

	<p>данъкоплатците да процедурат чрез електронно подаване, което от своя страна улеснява и администрацията – по-ниско ниво на грешки при ръчно въвеждане на данни, автоматизиран контрол и спестяване на време при обработка. Отнемането на стимула на отстъпката, противно на очакванията на данъкоплатците, може да възпрепятства създалия се равномерен и устойчив процес на възприемане на електронното подаване в практиката.</p> <p>Предвидените резки промени по отношение на премахването на отстъпката заедно с вменяване на задължение за електронно подаване на декларации (§33, т. 3.2 от проекта) биха имали и психологически ефект върху данъкоплатците, провокиран от липсата на юридическа сигурност, от усещането за непоследователност и неоправдано отнемане на предимство.</p> <p>Мотивите за уеднаквяване на ЗКПО и ЗДДФЛ не са обосновани, защото не би следвало да има унифицирано данъчно законодателство спрямо лица в нееднородни данъчни ситуации относно данъчните си задължения, визираме разликата между данъчните ситуации на юридическите и физическите лица. Въвеждането на тази мярка в ЗКПО също беше спорна и предизвика сериозни дебати</p>		
--	---	--	--

	и противопоставяне на мнения. А дали е положителна ще се установи тепърва – след 01.01.2018 г.		
	<p>4. Да отпадне предложението по §32, т. 3.2, съгласно което годишната данъчна декларация (ГДД) на самоосигуряващите се по смисъла на КСО лица да се подава само по електронен път. Подаването на ГДД по електронен път от физическите лица изисква издаване на персонален идентификационен код (ПИК), за което е необходимо подаване, от страна на физическите лица, на заявление в офисите на НАП. Самоосигуряващите се лица съгласно КСО обхващат: всички лица, упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност, едноличните търговци, собствениците или съдружниците в търговски дружества, физическите лица-членове на неперсонифицирани дружества, регистрираните земеделски стопани и тютюнопроизводители. Това означава, че предвижданата промяна ще ангажира голям брой лица да подадат заявление на място или по пощата и да получат лично (или чрез упълномощено лице) от офисите на НАП издадения ПИК, т.е. да отидат на място. Алтернативното използване на квалифициран електронен подпис за целите на електронното подаване също ще</p>	Не се приема.	<p>Целта на направените предложения за електронно подаване на данъчните декларации е да се намалят административните разходи - разходи за въвеждане на декларациите, разходи за отпечатването им и други, като в същото време да се освободи ресурс, който да се насочи към други дейности. Предложението касае само определена група данъчни субекти, голяма част от които в своята дейност и понастоящем подават по електронен път декларациите си. Голяма част от тази група данъчно задължени лица ползват услугите на счетоводители, съответно софтуерни продукти и в тази връзка предложението не би ги затруднило, както финансово, така и административно.</p>

	<p>предизвика непредвидени разходи и организационно време за издаване на подписа.</p> <p>През 2017 г. физическите лица са подали приблизително 500 000 данъчни декларации³, като близо половината от тях са подадени по електронен път. Следователно, за голяма част от остатъка, предложената промяна ще доведе до масовост (кампанийно) хиляди лица да се организират за кратък период от време - промяната ще има действие от 01.01.2018 г. – да отидат на място до гишетата на НАП, за да спомогнат за въвеждането на промяната. Чисто административно, предложената промяна би била по-ефективна чрез служебно издаване на ПИК, а не до загуба на време за административно обслужване. Проектопредложението не предвижда това.</p> <p>Тоест, предложението цели, вместо преминаването към електронно подаване да стане по естествен и постепен начин, то да е спешно и повратно. И въпреки създаденото правно очакване сред данъкоплатците - предложенията (електронно подаване и отпадане на отстъпката) са вече представяни пред Комисия по бюджет и финанси на Народното събрание със Законопроект за изменение и допълнение на Закона за</p>		
--	---	--	--

	<p>акцизите и данъчните складове, № 602-01-57, внесен от Министерски съвет на 11/10/2016 г., (§ 43, точки 13 и 16 от Законопроекта), като Комисията не ги е подкрепила.</p> <p>Настоящото предложение е явен пример за увеличаване на административната тежест.</p>		
	<p>5. По §36 от Законопроекта - Много важно е да се отбележи, че с направеното предложение по същество (не от формална гледна точка) тази мярка – отмяната на отстъпката от 5% за подадена по електронен път годишна данъчна декларация - се въвежда със задна дата за 2017 г., като нито е била известна, нито е могла да бъде съобразена от данъчно задължените лица. Подобен подход е крайно неприемлив и некоректен спрямо данъкоплатците – физически лица.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Следва да се има предвид, че съществуването на отстъпка е преференция и стимул за данъчно задължените лица, за която правото за ползване възниква при подаване на годишната данъчна декларация и спазване на определени условия. Правото на ползване на отстъпка би възникнало през 2018 г., годината от която се предвижда отстъпката да отпадне като стимул за данъчно задължените лица. Поради това не би могло да се приеме, че е налице въвеждане със задна дата отпадането на отстъпката за годишната данъчна декларация за 2017 г.</p>
	<p>6. Да отпадне предложената промяна срокът по чл. 73, ал. 4 от ЗДДФЛ на справката за изплатени доходи да стане <i>до края на м. февруари.</i></p> <p>Скъсяването на срока за подаване на декларация с 2 месеца е нецелесъобразна мярка, която ще намали доверието и правната сигурност</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложеният по-ранен срок е съобразен с новата електронна услуга на НАП, а именно всяко физическо лице да може да провери какви са доходите, които платците са му изплатили. По този начин лицето ще има възможност да направи такава проверка своевременно, т.е. преди</p>

	<p>на данъкоплатците да предвиждат и да планират своите действия, за да са в съответствие със закона.</p> <p>Справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ изисква от бизнеса административно време, което трябва да се планира в достатъчно натоварен период (01 януари – 31 март) едновременно с дейности като годишно приключване, изготвяне на годишна данъчна декларация, съставяне и издаване на годишни финансови отчети, съдействие на ръководството при отчитане и докладване на годишна дейност, както и навременно текущо отчитане и деклариране.</p> <p>Предлага се срокът за подаване на справката да остане до <i>30 април</i> на следващата година. Срокът <i>30 април</i> е удобен и напълно съвместим за целите на подаване на коректни данни. За изготвянето на справката често се изисква допълнително сверяване на лична информация или опериране с голям брой записи, чиято проверка изисква време.</p> <p>Забързаност като предвидената не само че може да е предпоставка за грешки при поднасяне на данни, но и не е оправдана от гледна точка на представените за нея мотиви: възможността за по-ефективен контрол при възстановяване на данък ще се запази и ще продължи да е същата</p>		<p>изтичането на законово установения срок за подаване на годишната данъчна декларация. Независимо че лицата вече имат възможност да подадат коригираща декларация на основание чл. 53, ал. 2 от ЗДДФЛ, при откриване на грешка в подадените данни, то своевременното сверяване при попълване на годишната данъчна декларация би било по-удобно и по-сигурно за тях и би спестило време и усилия при евентуална необходимост от бъдещи поправки в декларацията чрез подаване на коригираща такава.</p> <p>Едновременно с това следва да се има предвид, че не са налице достатъчно обосновани аргументи за невъзможността за подготвянето на справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ в посочения срок, като задължените по друг закон не е релевантно и не следва да бъде използвано като мотив.</p>
--	---	--	--

	<p>и след срока (<i>30 април</i>) за подаване на годишните данъчни декларации от физическите лица. А коректното деклариране на доходите чрез съответната електронна услуга е налице и понастоящем след като в чл. 53, ал. 2 от ЗДФЛ се въведе вече възможност, при откриване на грешка, лицата да имат право, до 30 септември на годината, следваща годината на придобиване на дохода, да правят корекции чрез подаване на нова декларация.</p> <p>Предложението (<i>подаване справката до 31 януари</i>) е вече представяно пред Комисия по бюджет и финанси на Народното събрание със Законопроект за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове, № 602-01-57, внесен от Министерски съвет на 11/10/2016 г., (<i>§ 43, т. 18 от Законопроекта</i>), като Комисията е подкрепила проектопредложението да отпадне.</p> <p>Настоящото предложение е явен пример за увеличаване на административната тежест посредством скъсяване (намаляване) на срокове.</p>		
<p>Мартин Длъгнеков</p>	<p>По ЗДДС: 1. Законопроектът не предвижда промяна на сега действащата разпоредба на чл. 27, ал. 1 от ЗДДС. Намирам това за пропуск, тъй като в настоящия си вариант нормата</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС определя данъчното събитие на доставката на стока и услуга при последователни отчитания или плащания, като изрично изключва от</p>

	<p>не транспонира коректно правилото на чл. 74 от Директива 2006/112/ ЕО на Съвета („ДДС Директивата“), според което данъчната основа при безвъзмездни доставки на стоки следва да се преценява към момента на извършеното разпореждане, т.е. да отчита изхажяването на безвъзмездно доставените стоки.</p> <p>2. В параграф 11 се предлага изменение на чл. 96 от ЗДДС, в частност по отношение на срока за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС – предложението е сега действащият 14-дневен срок да бъде скъсен на 7-дневен.</p> <p>В мотивите към Законопроекта не са изложени причини, които налагат тази промяна и какво се цели с нея. Скъсяването на срока може да създаде практически трудности както за по-малки (микро) местни бизнеси, така и за чуждестранни лица, които не са установени на територията на страната, но за които възниква задължение за ДДС регистрация в България [доколкото при регистрацията си чуждестранните лица, в зависимост от приложимата хипотеза, следва да приложат допълнителни документи съгласно чл. 74, ал. 3 от Правилника за прилагане на ЗДДС („ППЗДДС“), чието комплектуване практически може да изисква повече</p>	<p>Не се приема</p>	<p>това правило продажба на стоки на изплащане, което напълно съответства на чл. 64, параграф 1 от ДДС Директивата.</p> <p>Със законопроекта се предлага съкращаване от 14-дневен на 7-дневен на срока за подаване на заявление в случаите на възникване на основание за регистрация по закона. Доколкото всяко данъчно задължено лице следи за възникване на задължение за регистрация ежемесечно към края на месеца и подаването на заявление става въз основа именно на установения в последния ден на месеца оборот, не е налице значимо увеличаване на административната тежест, докато от друга страна по този начин се ускорява регистрацията и се намаляват необложените с данък обороти.</p>
--	--	----------------------------	---

	<p>време].</p> <p>3. Считаю, че е нужно прецизиране на чл. 176в от ЗДДС, предвиждащ обезпечение при доставки на течни горива и специално на ал. 1, т. 3 от цитираната разпоредба, така че целта на механизма (борба с ДДС измами при търговия с течни горива) да бъде отразена, като същевременно се осигури правна сигурност на коректните и добросъвестни данъкоплатци.</p> <p>По-конкретно, смятам, че е удачна промяна, с която от механизма на предоставяне на обезпечение се изключат данъчно задължени лица, които (i) ползват закупените течни горива за собствени нужди или (ii) ги закупуват и съхраняват по силата на нормативен акт. Съвсем накратко, мотивите за подобна промяна могат да бъдат обобщени както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Липса на данъчно задължение на лицето във връзка с покупката на течни горива <p>Обезпечението е механизъм, посредством който се дава възможност на кредитора да осигури удовлетворяване на настоящо или бъдещо вземане. От своя страна, лицето, предоставящо обезпечението, може или да обезпечава свой дълг към кредитора, или да обезпечава чуждо задължение.</p> <p>Ако приемем, че обезпечението по сега</p>	<p>Приема се</p>	
--	--	-------------------------	--

	<p>действащия чл. 176в, ал. 1, т.3 от ЗДДС е предназначено да бъде усвоено при наличие на непогасено ДДС задължение на лицето във връзка с закупените от него течни горива (считам, че такъв извод се налага от тълкуването на чл. 111е. от ППЗДДС във връзка с чл. 176в, ал. 1, т.3 от ЗДДС), то такова изобщо не би възникнало в посочените по-горе хипотези (употреба за собствени нужди или съхраняване по силата на нормативен акт), тъй като от страна на лицето няма да е налице последващо правно разпореждане с (продажба на) тези стоки. Предвид че едно обезпечение подлежи на освобождаване/ отмяна при отпадане на причината, поради която обезпечението е било дадено, то на по-силното основание не би следвало да се предвижда обезпечение при изначална обективна липса на задължение, което да се обезпечи.</p> <p>С оглед на горното, считам, че разпоредбата на чл. 176в., ал. 1, т. 3 от ЗДДС в сегашната ѝ редакция води до разрешение, което не е съобразено с принципа на пропорционалност – предвидената мярка надхвърлила необходимото за постигането на преследваната цел (предотвратяване на ДДС измами при доставки с течни горива), което, от своя страна,</p>		
--	--	--	--

	<p>конфликтира с правилата и принципите на правото на ЕС, в частност в областта на облагането с ДДС.</p> <p>- Не е налице обезпечаване на чуждо задължение</p> <p>Нито разпоредбите на ЗДДС, нито тези на ППЗДДС, дават основание да се счита, че обезпечението, изисквано от получателя по чл. 176в, ал. 1, т.3 от ЗДДС, цели обезпечаването на чуждо задължение (т.е. задължението на доставчика на течни горива). В тази връзка, разпоредбата на чл. 111е. от ППЗДДС предвижда усвояване на обезпечението при непогасено задължение за данък (ДДС) на лицето, а задължението за плащане на чуждо данъчно задължение не е задължение за данък.</p> <p>Нещо повече – национална разпоредба, която вменява задължение на данькоплатец да обезпечават чуждо данъчно задължение, за което този данькоплатец не е солидарно отговорен, би противоречала на нормите на ДДС Директивата. По-конкретно, при определени условия чл. 273 от ДДС Директивата дава право на държавите-членки да налагат допълнителни задължения от тези изрично предвидени в</p>		
--	--	--	--

	<p>ДДС Директивата, но подобни допълнителни задължения могат да бъдат налагани само на платеща на данъка или на лице, което е солидарно отговорно с платеща на данъка (в този смисъл, решение на Съда на Европейския Съюз по дело FTI, C-384/04). Получателят по доставката с течни горива не е, на общо основание, солидарно отговорен за данъчните задължения на своя доставчик (подобна отговорност не може да се презюмира, тя трябва да е изрично предвидена по закон – по аргумент от чл. 16, ал. 1 от ДОПК).</p> <p><u>По ЗАДС:</u> В § 28, т. 5 от Законопроекта е залегнало изменение на чл. 24б, ал. 8 от ЗАДС, като предложението е текстът на цитираната разпоредба да бъде допълнен по следния начин: „Правото за прилагане на чл. 24а, ал. 1 възниква от датата на връчване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител, включително и в случаите на връчено удостоверение, след отменен отказ за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител.“ Мотивите към Законопроекта не съдържат доводи, обосноваващи това предложение. Ако то бъде прието в този си вариант, би могло да се стигне до ситуация, при която</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението има за цел ясното регламентиране на началото на датата от която се ползва данъчното облекчение по издадено удостоверение на освободен от акциз краен потребител, дори и в случаите на отменени по съответния ред откази за издаване на удостоверения, е необходимо да се актуализира въпросната разпоредба. Законодателят е определил, че при наличие на незаконосъобразен административен акт, който е отменен по съответния ред, то заинтересованото лице има право на защита по реда на чл. 203 и сл. от</p>
--	--	----------------------------	---

	<p>дори след отмяна на отказа да претендира възстановяване на платения от него акциз за периода, през който обжалва акта (т.к. до връчване на удостоверение платеният от лицето акциз няма да се явява „недължимо“ внесен в бюджета).</p> <p>Предпоставките, които следва да са налице, за да бъде издадено удостоверение за освободен от акциз краен потребител съществуват независимо от волята на митническия орган, който действа при условията на обвързана компетентност. В случай, че отказът за издаване на удостоверението бъде отменен, то не виждам основателна причина произтичащите правни последици да се отличават от тези, възникващи при отмяна на други индивидуални административни актове (отказът за издаване на удостоверението е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК). С отмяната на отказа, внесенят от лицето акциз за периода на обжалване следва да подлежи на възстановяване като недължимо заплатен (поради отпадането с обратна сила на правните последици от административния акт).</p> <p>С оглед на горното, изразявам несъгласие с предложеното допълнение на чл. 24б, ал. 8 от ЗАДС.</p>		<p>Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл. 1 и сл. от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). В случай на отменено по съответния ред решение за отказ за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител, поради обстоятелството, че в Закона за акцизите и данъчните складове липсва специален ред за обезщетяване на вреди, породени от незаконосъобразен административен акт, заинтересованото лице има правна възможност да защити правата си съобразно цитираните разпоредби на АПК и ЗОДОВ.</p>
Г-н Асен Михалков, гр.	По измененията и допълненията на		

<p>София</p>	<p>ЗДДФЛ:</p> <p>1. В §33 относно ЗДДФЛ да се добави и отмяна на чл.50, ал.4, в която се казва, че следва към Годишната данъчна декларация да се прилагат и служебните бележки по чл.45.</p> <p>Мотиви:Намаляване на административната тежест за българските граждани.</p> <p>Много често работодателите и лицата платци на доходи не представят навреме служебните бележки на гражданите или те не са по утвърден образец, или са в свободен текст и това принуждава много данъчно задължени лица да изчакват последния момент за деклариране. Честа практика е и платецът на дохода да се намира в далечно населено място или да отговаря, че няма връзка със счетоводителя, или няма печат при себе си и т.н.</p> <p>Лицата, които подават ГДД с ПИК или КЕП пък трябва да сканират бележките, което изисква наличие на скенер, като често забравят да напишат дата на получаване и да се подпишат.</p> <p>От друга страна сега вече електронните услуги на НАП /и съгласно проектозакона вече след 28.02./ ще предоставят на гражданите пълна информация за обявените платени им доходи, съгласно справката по чл.73.</p> <p>Затова предложението е гражданите само</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението е свързано с необходимостта от анализ и обсъждане на техническа и правна възможност за въвеждането му с други ведомства, както и с друга подготвителна и проучвателна дейност. Всяко предложение следва да бъде направено в своята цялост, както и да съдържа оценка на въздействието върху всички засегнати страни.</p>
---------------------	--	----------------------------	---

	<p>да преписват в Годишната си данъчна декларация данните от служебните бележки, които може да са дори и не по образец или информацията подадена в електронната справка на НАП и така да декларират данъчните си задължения. Сега вече е дадена възможност и за коригираща данъчна декларация до 30.09 или пък от друга страна всеки носи наказателна отговорност за деклариране на неверни данни.</p> <p>Значително облекчение ще е служебните бележки да не се сканират или прилагат към ГДД, а да се пазят от лицата до получаване на отговор, че данъчната декларация е обработена.</p>		
	<p>2. Навсякъде в ЗДДФЛ, освен в чл.49 ал. 4, където става въпрос за прилагане копие от валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК това изискване бъде премахнато и заменено от декларация от лицето, че е лице с вид и степен на увреждане над 50 на сто, съгласно Протокол № на ТЕЛК/НЕЛК и срок на определения процент инвалидност/вид и степен на увреждането.</p> <p>Мотиви: Решенията трябва да се сканират или копират, но по-важното е, че в тях е записана основна диагноза и придружаващи заболявания, което е много чувствителна информация за лицата. Като изключим работодателите по трудов</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Мотивите са идентични на първото предложение. Допълнително следва да се уточни, че информацията, която според мотивите на предложението може да се получи от Регистъра на пенсионерите е непълна и не би могло да се ползва единствено тя за целите на проверки от страна на служителите на НАП или общинските администрации, без да се намери и друг източник.</p>

	<p>договор, във всички останали случаи например при отдаване под наем или облекчение по чл.22г за дете с увреждания, или при ползване на данъчно облекчение за основно жилище, както и при приемане на ГДД от служител на НАП данните за диагнозата и изводите за да бъде дадена тази диагноза нямат значение за самото ползване на данъчно облекчение или става въпрос за дете на дадено лице, което пак е разкриване на чувствителни подробности от личния живот на хората.</p> <p>В последващата подзаконова нормативна база може да бъде създадена декларация, която да се попълва от лица с вид и степен на увреждане над 50 на сто или родители на деца с вид и степен на увреждане над 50 на сто съгласно Протокол № на ТЕЛК/НЕЛК и срок на валидност, която да важи пред платци на доходи по ЗОДДФЛ и да е включена в самата данъчна декларация по ЗОДДФЛ, при която за деклариране на неверни данни да се носи наказателна отговорност. От своя страна служителите на НАП могат да правят справки и проверки на лицата декларирали вид и степен на увреждане над 50 на сто в Регистъра на пенсионерите.</p>		
	<p>По измененията и допълненията на Закона за местните данъци и такси: Да отпадне представянето и прилагането</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Следва да се имат предвид мотивите посочени в т. 1 относно предложението свързано със ЗДДФЛ.</p>

	<p>на копие на Решение на ТЕЛК/НЕЛК за вид и степен на увреждане на дадено лице, ползващо данъчно облекчение при подаване на декларация по ЗМДТ, освен към работодателя по основен трудов договор, който следва да е запознат със заболяванията на служителите си.</p> <p>Мотиви: Същите като на аналогичното предложение по ЗДДФЛ-основно от етични съображения за правото на дискретност на лицата относно конкретното описание на тяхното заболяване, което се съдържа в решенията на ТЕЛК/НЕЛК.</p> <p>С изключение на работодателите по трудов договор, във всички останали случаи например при приемане на декларация по чл. 14 и чл. 54 от ЗМДТ от служител на звено по общинските приходи, данните за диагнозата и изводите за да бъде дадена тази диагноза нямат значение за самото ползване на данъчно облекчение, а същевременно се разкриват на чувствителни подробности от личния живот на хората.</p> <p>В последващата подзаконова нормативна база може да бъде създадена Декларация, която да се попълва от лица с вид и степен на увреждане над 50 на сто Протокол № на ТЕЛК/НЕЛК и срок на валидност, която е включена в самата данъчна декларация по ЗМДТ, при която за деклариране на</p>		
--	---	--	--

	<p>неверни данни да се носи наказателна отговорност. От своя страна служителите на общинските приходни звена могат да правят справки и проверки на лицата декларирали вид и степен на увреждане над 50 на сто в Регистъра на пенсионерите.</p>		
<p>Българска асоциация за лизинг (БАЛ)</p>	<p>По §37 - измененията и допълненията на ЗМДТ.</p> <p>1. Предложените промени в чл. 55, ал. 8 и 9 от ЗМДТ да се прилагат със задна дата - от 01.01.2015 г.</p> <p>Както е посочено в мотивите към Проекта практическият проблем с облагането на ремаркета и полуремаркета е възникнал през 2015 г. след въвеждане на нов софтуерен продукт, обслужващ облагането по ЗМДТ и установени между него и между регистъра на КАТ несъответствия в частта, касаеща ремаркета и полуремаркета за товарни автомобили. Преди тази дата не е имало спор. че ремаркетата и полуремаркетата не са самостоятелен обект на облагане по ЗМДТ, предвид че те се облагат като част от състава ППС, в който са включени през данъка на теглещият ги товарен автомобил или седлови влекач съгласно изменения на ЗМДТ. обн. в ДВ бр. 105 / 2005 г.. които са в съответствие с Директива № 1999/62 на ЕС. След установените несъответствия в софтуерите повечето общини в Р. България възприеха принципа, че ще коригират ръчно партидите на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>След констатиране на възникнали практически проблеми при облагането на ремаркета и полуремаркета е създадена работна група, в резултат на което са предложени промени в ЗМДТ, които да влязат в сила от 1 януари 2018 г. Същите предвиждат прецизиране на действащи разпоредби от гледна точка съществуващите в правния мир видове ремаркета.</p> <p>Разпоредбите на чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ и ремаркетата, попадащи в нейния обхват не се променя.</p>

	<p>ремаркета и полуремаркета и същите няма да се облагат с данък предвид посоченият законов принцип на единно облагане на състав на МПС. Поради това считаме че с оглед еднаквото третиране на всички собственици на ремаркета и полуремаркета и с оглед спазване на законовите разпоредби на ЗМДТ освен прецизиране на текста на чл. 55, ал. 8 и ал. 9 от ЗМДТ (който да съответства на текста на ал. 7 от същия член) следва да се придаде обратно действие на промяната, както и недължимо събраните данъци от 2015 г. насетне да се възстановят на засегнатите лица.</p>		
	<p>2. Предлага се уеднаквяване на сроковете за плащане на местен данък за МПС, което ще улесни администрирането им както за бизнеса и гражданите, така и за приходните органи към общините. Към момента сроковете за плащане на данък МПС са регламентирани в чл. 60, ал.1 от ЗМДТ; като изключение от тези срокове действа чл. 60, ал.2 от ЗМДТ, съобразно който данъците за новопридобити през годината МПС не се плащат в обичайните срокове, а в срок от 2 месеца от придобиването им. Считаме, че подобно разграничение между новопридобити и заварени МПС е неоправдано предвид развитието на информационните технологии и новият ред за деклариране на МПС и би било удачно с оглед по- лесното</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Разпоредбата на чл. 60, ал. 2 от ЗМДТ се отнася за заплащане на данъка върху превозните средства (ПС) единствено за годината на придобиване на ПС. Без промяна в разпоредбата данъкът може да се заплати и в указаните срокове по чл. 60, ал. 1, като се спазва плащането да бъде направено в двумесечен срок от придобиването на ПС. Относно прилагането на чл. 60, ал. 2 от ЗМДТ има утвърдена практика в общините и е създаден алгоритъм в информационната система на общините.</p> <p>Приемането на направените предложения за промени в чл. 60, ал. 2 от ЗМДТ биха довели до</p>

	<p>администриране на данъците за МПС, които са закупени през текущата година данъкът да може да се плати в сроковете по чл. 60 от ЗМДТ. като се съобрази датата на придобиването им. като напр.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • За всички МПС, закупени до 30.04 на текущата година данъкът да се плаща еднократно до 30.06., като при плащане до 30.4. да може да се ползва отстъпката по чл. 60, изр. 2 от ЗМДТ (тъй като към момента това не се допуска от закона, което считаме за несправедливо) • За всички МПС, закупени до 30.08. на текущата година данъкът да се плаща до 30.10., • а единствено за МПС, закупени след м. август на текущата година данъкът да се плаща в двумесечен срок от придобиването. 		<p>неправилно тълкуване и прилагане, както от страна на задължените лица, така и от страна на общинската администрация.</p>
	<p>3. Предлагат се някои промени в разпоредбата на чл. 58. ал. 3 от ЗМДТ с оглед по-лесното ѝ прилагане от местните органи по приходите и от данъкоплатците и избягване на възникнали в практиката проблеми по прилагането ѝ.</p> <p>Към момента практиката на някои общини - въпреки наличието на изрична разпоредба в закона, е да не признават платените от предходен собственик на МПС в друга община данъци поради разликите в данъчните ставки от една</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Разпоредбите на ЗМДТ следва да се спазват от всички общински администрации. В закона ясно е посочено, че при прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.</p>

	<p>страна и от друга - поради възможността недобросъвестният предходен собственик да поиска възстановяване на данъка след датата на продажбата, с каквато възможност разполага по закон. В тези случаи приходните органи към някои общини се позовават на чл. 60. ал.2 от ЗМДТ. За да бъдат избегнати проблеми с приложението на разпоредбата на чл. 58. ал.3 и за да се намали административната тежест и възможностите за злоупотреби и имайки предвид действащата стройна система на изискване на платен данък МПС при прехвърлянето му от нотариуса предлагаме разпоредбата да бъде коригирана по начин, съобразно който предишният собственик на МПС да няма право да иска възстановяване на вече платения данък заради сделката (освен ако МПС не се изнася извън България), а общината на новия собственик да бъде задължена да признае платения данък МПС за текущата година, без оглед на данъчната ставка, която е приложена при събиране на данъка. Респ. в разпоредбата на чл. 60, ал.2 от ЗМДТ да бъде уточнено, че същата се прилага единствено в случаите, в които МПС не е имало регистрация в България.</p>		
Българска асоциация на тютюневата индустрия	1. В чл. 12, ал. 2 накрая се добавя „както и препаратите за пушене с наргиле (водна	Приема се	Отразено в законопроекта

	<p>предназначени само за научни изследвания и за изследвания, свързани с качеството на продукцията.“</p> <p>За целите на акцизното законодателство, предлагаме в ЗАДС и съответно в последствие в Правилника за прилагане на ЗАДС да се въведат разпоредби, които да определят реда и условията за движение на тестови продукти и мостри, непредназначени за търговски цели. Предлагаме също така да бъде включена в ЗАДС възможност за регламентирано изпращане в чужбина на стоки, които са облепени с акцизен бандерол и са освободени за потребление - складиращи в обикновен склад или закупени от търговската мрежа за продажба на дребно, както и стоки, които все още не са освободени за потребление. Анализите с цел контрол на качеството изискват количества стоки, понякога по-големи от разрешеното за пренасяне в личен багаж или чрез куриерска услуга, да бъдат изпращани в чужбина, а в момента няма нормативна възможност това да се случва. В този смисъл предлагаме в чл. 21, ал. 1 да се създаде нова т. 15:</p> <p>„15. тютюн и тютюневи изделия, които са предназначени само за научни изследвания и за изследвания, свързани с качеството на продукцията. Редът и начинът за освобождаването, съответно</p>		
--	--	--	--

	<p>възстановяването на платен акциз по настоящата точка се определят с правилника за прилагане на закона.“</p> <p>4. Чл. 44, ал.3 гласи: Акцизът се смята за внесен в държавния бюджет от датата, на която сумата е постъпила по сметката или в касата на компетентното митническо учреждение по ал. 1. Данъчно задължените лица изпълняват публичните си задължения доброволно чрез плащане в брой или безкасово по съответната сметка. Съгласно чл. 178, ал.6 от ДОПК „безкасовото плащане се смята за извършено в срок, когато плащането е наредено най-късно в последния ден, в който изтича срокът за доброволно плащане на публичното задължение, и дължимата сума е постъпила по съответната сметка не по-късно от следващия работен ден“; Предлагаме чл.44, ал. 3 от ЗАДС да претърпи следната промяна: „Акцизът се смята за внесен в държавния бюджет в срок от датата, на която сумата е постъпила в срока по чл.178, ал.6 от ДОПК по сметката или в касата на компетентното митническо учреждение по ал.1.“</p>	<p>Приема се</p>	<p>Отразено в законопроекта</p>
--	--	-------------------------	---------------------------------

	<p>5. Предлагаме следната редакция на чл. 64, ал. 4:</p> <p>„Бандеролът се поставя върху потребителската опаковка по начин, от който да е видна обозначената върху него информация и който да гарантира, че употребата на стоката е невъзможно без неговото унищожаване чрез разкъсване, като бандеролът за тютюневите изделия може да бъде поставен също и по начин, който гарантира, че не може да бъде премахнат от потребителската опаковка, без да бъде повреден.</p> <p>б. С оглед осигуряване на техническа възможност за изпълнение изискванията на Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година и предвиждане на достатъчно време за инвестиционна безопасност предлагаме следната редакция на чл. 64, ал.6 „Образците на бандерол се утвърждават със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в "Държавен вестник", не по-късно от три месеца преди датата на въвеждане на новия образец на бандерол. Образците на бандерол за тютюневи изделия, които се въвеждат от 20.05.2019 г. са с размери 16/32 мм и се утвърждават със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в „Държавен вестник“, не по-</p>	<p>Приема се</p> <p>Не се приема</p>	<p>Предложението е отразено, като е предвиден срок за влизане в сила на разпоредбата от 20 май 2019г., с оглед необходимостта от въвеждане на нов размер на образца на бандерол за тютюневите изделия с цел спазване изискванията на Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014г.</p> <p>Считаме, предложението за не целесъобразно, тъй като конкретния размер на образца на бандерол е възможно да бъде изменен поради технически или други причини и изричното посочване на конкретен размер и въвеждането условие да се обнародва в 12-месечен срок преди влизането му в сила, ще създаде затруднения за администрирането на процеса.</p>
--	--	--	--

	късно от дванадесет месеца преди датата на въвеждане на образца на бандерол.“		
valentin.2017	<p>По Закона за ограничаване плащанията в брой (ЗОПБ) – Коментар 2:</p> <p>Забелязах, че в законопроект, който сте нарекли „Закон за изменение и допълнение на закона за данък върху добавената стойност“, сте включили и промени в друг закон – Закон за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ).</p> <p>Считам, че това не е добра практика, защото гражданите може да си помислят, че се опитвате да скриете намерението си да промените ЗОПБ без много шум. Това, разбира се, не е така (все пак публично оповестявате, че смятате да правите тези промени), но може да ви разберат погрешно.</p>	Не се приема	Не се съдържа предложение
	<p>По ЗОПБ - Коментар 3:</p> <p>Забелязах, че в законопроект, който сте нарекли „Закон за изменение и допълнение на закона за данък върху добавената стойност“, сте включили и промени в друг закон - Закон за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ).</p> <p>Считам, че това не е добра практика, защото гражданите може да си помислят, че се опитвате да скриете намерението си да промените ЗОПБ без много шум. Това,</p>	Не се приема	Предложението в законопроекта е направено след анализ на ограниченията на плащанията в брой в държавите членки на ЕС. Сумата от 5000 лв. е определена на база на анализ на обичайните разплащания в брой в страната, текущите разходи на домакинствата и гражданите, нивото на сивата икономика, степента на корупцията в страната и степента на риск от укриване и невнасяне на данъци.

	<p>разбира се, не е така (все пак публично оповестявате, че смятате да правите тези промени), но може да ви разберат погрешно и това да предизвика <i>паническо теглене на депозити от банките</i>.</p> <p>Законопроектът предвижда да се ограничат допълнително плащанията в брой: намаляване на тавана на плащанията в брой от 10 000 лева на 5 000 лева.</p> <p>Напомням, че това е втория опит да се намали този таван през тази година (предишният опит беше провален, народните представители гласуваха против постепенното намаляване на този праг до 1 000 лева). Това ми изглежда като стратегията за промени в закони „варене на жаба“ - промените се правят бавно, така че да не се усещат от потърпевшите (по-голямата част от потърпевшите са гражданите и фирмите, които спазват законите). Предишната промяна на този закон беше за намаляване на тавана от 15 000 лева на 10 000 лева.</p> <p>Официалната цел на ЗОПБ е да се намали сивата икономика. Обаче ограничаването на плащанията в брой няма да постигне този ефект и ще засегне интересите на коректните данъкоплатци повече, отколкото на участниците в сивата икономика. Възможно е даже да има обратен ефект.</p>	<p>През януари 2017 г. ЕК публикува доклад „Оценка на въздействието на икономическата дейност“, с който призовава Европа да затегне паричната политика, като една от мерките за това е намаляване на разплащанията в брой. Над 10 най-влиятелни и важни финансови европейски институции подкрепят изводите, направени в доклада. Първа стъпка в тази насока е отмяната и изтеглянето от обръщение на банкнотата от 500 евро. По данни на немските експерти, всяка година в ЕС се „изпират“ над 100 млрд. евро. Преди всичко това са корупционни плащания, сивата икономика, наркотрафик и проституция, старинни и колекционни предмети, произведения на изкуството, злато и скъпоценности.</p> <p>В 16 държави членки са въведени ограничения на разплащанията в брой, в 2 са дадени права на търговците да отказват плащания в брой или участниците в сделката да носят солидарна отговорност, ако сумите не са отчетени и с платени данъци.</p>
--	--	---

	<p>Коректните данъкоплатци много повече ги е грижа за това дали спазват законите на страната, в която живеят, и затова те ще са по-склонни да се съобразят със забраната за плащания в брой над определения със закон лимит, въпреки неудобствата и ограниченията които произтичат от тази забрана.</p> <p>От друга страна, тези, които така или иначе нарушават закона, срещу които <i>Законът за ограничаване на плащанията в брой</i> уж е насочен, едва ли биха били значително възпрепятствани - това, че ще нарушат още един закон изобщо няма да ги стресне.</p> <p>Поради неудобствата, свързани с банковите плащания (банкови такси, предизвестие поне 1 работен ден за теглене на по-големи суми, разходи на време и средства за пътуване до офис на банката) някои фирми, които до сега осчетоводяваха плащанията си коректно, може да решат да минат в сенчестата икономика.</p> <p>От Българското либертарианско общество бързо реагираха на желанието на банковите лобисти за поредното допълнително ограничаване на плащанията в брой. Вдигнаха аларма и беше проведен протест пред сградата на Министерството на финансите на 18 септември 2017</p>		
--	---	--	--

	<p>година.</p> <p>Не съм съгласен да се третира всеки, който прави плащания в брой над определен от закона лимит, като престъпник.</p> <p>Не съществува корелация между размера на плащанията в брой и нивото на сивата икономика, показват данните в статията „Лъжите на властта за ограниченията на кеша“, публикувана във FrogNews.bg.</p> <p>Данните (взети от проучване на Johannes Kepler University в Австрия) показват, че в редица държави, в които няма ограничения на плащанията в брой, размерът на сенчестата икономика е по-малък.</p> <p>Държавна помощ в полза на банките</p> <p>Ограничаването на плащанията в брой със закон може да се разглежда като нерегламентирана държавна помощ в полза на банките.</p> <p>Единственият печеливш от подобно ограничение в краткосрочен план са банките, защото тези ограничения ще мотивират гражданите, които са съгласни да спазват законите, да държат по-голяма част от парите си в банковата система. Така банките ще повишат ликвидността си (ще имат повече пари, които да дават като кредити и/или повече резерви), което в краткосрочен план допускаме, че може да бъде изгодно за тях. Според банковите</p>		
--	---	--	--

	<p>лобисти по този начин ще се намали риска от банкови ликвидни кризи.</p> <p>Да, спазващите закона граждани и юридически лица биха могли да теглят парите си след всеки получен банков превод. Биха могли и да внасят пари на каса в банката когато им се налага да правят банков превод.</p> <p>Но това е скъпо. Защото отнема време и има разходи, свързани с пътуването до банката за да се теглят или внасят пари на каса. Освен това за теглене на каса банките изискват предизвестие от 1 работен ден, ако сумата е над определен лимит. Съществува и проблем с почивните дни - банките не работят всеки ден. Това прави невъзможно да се правят плащания бързо (по договори над лимита, който е определен със ЗОПБ).</p> <p>Макроикономически рискове</p> <p>Субсидирането на банковата система, чрез ограничаване на плащанията в брой със закон, може да причини сериозни макроикономически рискове.</p> <p>Създаденият от държавата (чрез ЗОПБ) изкуствен прилив на ликвидност е възможно да доведе до формирането на балони в икономиката, подобни на този, който доведе до кризата от 2007-2008 година.</p> <p>Този допълнителен прилив на ликвидност, подкрепен от държавата чрез</p>		
--	--	--	--

	<p>ЗОПБ, може да доведе до изкуствен спад в лихвите по кредитите, което може да стимулира получателите на кредити да направят инвестиции, които в дългосрочен план са нерентабилни (и не биха предприели, ако лихвите не бяха изкуствено занижени чрез държавната намеса). Това може да доведе до формирането на дисбаланси в икономиката, които в дългосрочен план може да причинят криза.</p> <p>Но защо гражданите и фирмите просто не си държат всички пари в банката?</p> <p>Гражданите и фирмите трябва да са свободни да държат парите си където си поискат без да дължат обяснение на държавата защо. Това е тяхно право.</p> <p>Например те може да искат да си държат парите извън банката за да могат да плащат в събота, неделя и официалните празници (когато банките не работят).</p> <p>Може да искат да държат парите извън банковата система, защото нямат доверие на банковата система, страхуват се от възможна <i>банкова ликвидна криза</i> и/или <i>капиталови контроли</i> (като тези, които се случиха в Кипър и Гърция през последните години).</p> <p>Всички граждани - потенциални престъпници?</p> <p>Регулирането на плащанията в брой</p>		
--	---	--	--

	<p>нарушава правата на гражданите да се разпореждат със собственото си имущество и ги третира като потенциални престъпници, което не е допустимо в една цивилизована държава.</p> <p>Допълнителната подкрепа на банките чрез ограничаване на плащанията в брой е лош сигнал</p> <p>В случай, че народните представители гласуват за допълнително ограничаване на плащанията в брой, това може да се изтъкува от гражданите като сигнал, че банките отчаяно се нуждаят от ликвидност и да породи банкова паника (bank run - паническо теглене на пари от банковата система).</p> <p>Тоест, вместо да се повиши ликвидността на банките и да се намали риска от ликвидни кризи (каквато е целта на банковите лобисти, които настояват за ограничаване на плащанията в брой), има риск ограничаването на плащанията в брой със закон да предизвика банкова ликвидна криза.</p> <p>Риск от ограничаването на плащанията в брой в условията на банкова ваканция</p> <p>В условията на банкиране с частичен резерв не може да се гарантира, че банкови ликвидни кризи няма да настъпят, независимо от това какви мерки взима държавата срещу случването им.</p>		
--	---	--	--

	<p>Ако настъпи банкова криза (банкова ваканция), докато е в сила <i>Закона за ограничаване на плащанията в брой</i>, ограниченията в този закон допълнително може да влошат последствията от кризата. Плащанията, които могат да се извършват извън банковата система, каквото е плащането в брой, ще дадат възможност на икономиката да продължи да функционира „в аварийен режим“ по време на евентуална банкова ваканция. Евентуалната банкова ваканция ще има лоши последствия, дори и ако няма закон, който да ограничава небанковите плащания. Но последствията от банковата ваканция ще са още по- лоши в условията на ограничени плащания в брой. Считам, че ако настъпи банкова ваканция няма да има достатъчно време ЗОПБ да бъде отменен и затова препоръчвам този закон да се отмени незабавно.</p> <p>Ограниченията на плащанията ще доведе и до ограничения в снабдяването</p> <p>Тъй като държавните фирми (включително и държавните болници) са длъжни да си държат парите в банките (съгласно ЗОПБ) това ще доведе до невъзможност да се разплащат и да изпълняват дейността си. Болниците може да се наложи да прекратят не само плановете операции, но и да бъдат</p>		
--	---	--	--

	<p>затруднени или невъзможни спешните операции, поради липса на възможност да се плаща за консумативи. Дори и да имат резерви в брой ще им бъде трудно да ги ползват легално, защото плащанията в брой са ограничени от ЗОПБ - договорите за доставка обикновено са за над лимита, посочен в ЗОПБ. Държавните служители в тези болници са мотивирани да спазват ЗОПБ, защото той предвижда санкции за тях персонално.</p> <p>Големите търговци на стоки от първа необходимост (храни, лекарства, горива, медицински консумативи и т.н.) ще разчитат на плащанията в брой по време на евентуална банкова ваканция. Тъй като те обикновено спазват законите (осчетоводяват си плащанията) и имат сключени договори за над 5 000 лева (колкото е предложения лимит за плащанията в брой в законопроекта), няма да могат да извършват плащания към доставчиците (дори и да имат резерви в брой).</p> <p>Резултатът може да е като в Гърция - там имаше случаи на празни рафтове в магазините по време на банковата ваканция.</p> <p>При банкова ваканция и липса на ограничения при плащане в брой празни рафтове ще има. Но ако има ограничения при плащанията със закон - празните</p>		
--	--	--	--

	<p>рафтове ще бъдат повече.</p> <p>Основният фактор, който увеличава дела на сенчестата икономика, е <i>регулаторната и данъчно-осигурителна тежест</i>. Ограничаването на плащанията в брой няма положителен ефект и не се очаква да има, като има риск ефектът да е негативен. По-добре е народните представители да гласуват отмяната на пречещите регулаторни режими, отколкото да гласуват лобистки закони за допълнително ограничаване на небанковите плащания.</p> <p>Големият печеливш в краткосрочен план от ограничаването на извънбанковите плащания ще бъдат банките. Но в дългосрочен план може да се окаже, че за тях тези ограничения не са изгодни, защото те имат изгода банковите ваканции да бъдат възможно най-кратки.</p> <p>Ако няма ограничения на плащанията в брой по време на банкова ваканция, икономиката ще бъде по-малко възпрепятствана.</p> <p>Така получателите на банков кредити ще имат по-голям шанс да си плащат вноските по кредитите в предвидения срок и банките по-бързо ще подобрят финансовото си състояние.</p> <p>Твърденията на банковите лобисти, че ограничаването на плащанията в брой ще доведе до предотвратяване на банковите</p>		
--	---	--	--

	<p>кризи не са верни. Затова трябва правната рамка да ограничава лошите последици от банковите кризи, а не да се опитва да ги предотврати - това не е възможно в условията на банкиране с частичен резерв. Идеята да се забрани теглене на пари от банките е безумна. Ако такова нещо влезе в проектозакон (само се обсъжда от Народното събрание) това ще предизвика голяма паника, която може да нанесе сериозни вреди на държавния бюджет и е заплаха за националната сигурност.</p> <p>Сделките с автомобили, недвижими имоти и други скъпи вещи</p> <p>В условията на евентуална банкова ваканция (и действащи ограничения на плащанията в брой) гражданите и фирмите няма да могат да се разпореждат със своето имущество (струващо 5 000 лева и ли повече), което е важно тяхно право. Също така плащанията на наеми по договори за наем, при които общия размер на плащанията за целия период на договора е 5 000 лева или повече, няма да могат да бъдат извършвани.</p> <p>Да, биха могли да отскочат със самолет до друга държава, където няма забрана за плащане в брой. Но е непрактично. И има риск да решат да не се връщат повече в нашата държава. И така държавата може да изгуби ценни данъкоплатци. И да изгони такива, които се чудят дали д^a</p>		
--	--	--	--

	д ^{ой} д ^{ат} .		
Българско либертарианско общество	<p>Българско либертарианско общество и Експертен клуб за икономика и политика категорично се противопоставят на предложението за изменение на Закона за ограничаване на плащанията в брой което предвижда въвеждането на горен праг на плащанията в брой от 5 000 лв., поради следните доводи:</p> <p>1. Налагането на допълнителни ограничения върху разплащанията в брой няма да намали размера на сивата икономика, или поне не до такава степен, че да оправдае ощетяването на правата и свободите на гражданите. Няма ясно установена зависимост между нивото на разплащания в брой и размера на сивата икономика. В държави като Германия и Австрия където размерът на сивата икономика е един от най-малките в цяла Европа, няма никакви ограничения върху разплащанията в брой. От друга страна, в държава като Гърция, която е първенец по стриктност на ограниченията върху разплащанията в брой, размерът на сивата икономика е един от най-високите в целия Европейски съюз. Всички данни и изследвания по темата индикират, че нивото на корупция е далеч по-определящ фактор за размера на сивата икономика и съответно в тази сфера следва да са</p>	Не се приема	<p>Предложението в законопроекта е направено след анализ на ограниченията на плащанията в брой в държавите членки на ЕС. Сумата от 5000 лв. е определена на база на анализ на обичайните разплащания в брой в страната, текущите разходи на домакинствата и гражданите, нивото на сивата икономика, степента на корупцията в страната и степента на риск от укриване и невнасяне на данъци.</p> <p>През януари 2017 г. ЕК публикува доклад „Оценка на въздействието на икономическата дейност“, с който призовава Европа да затегне паричната политика, като една от мерките за това е намаляване на разплащанията в брой. Над 10 най-влиятелни и важни финансови европейски институции подкрепят изводите, направени в доклада. Първа стъпка в тази насока е отмяната и изтеглянето от обръщение на банкнотата от 500 евро. По данни на немските експерти, всяка година в ЕС се „изпират“ над 100 млрд. евро. Преди всичко това са корупционни плащания, сивата икономика, наркотрафик и проституция,</p>

	<p>съсредоточени усилията на държавните власти в България;</p> <p>2. В някои от най-развитите икономики в Европа като Германия, Швейцария и Австрия не съществуват каквито и да е лимити върху плащанията в брой. В най-голямата и развита икономика в ЕС, която е Германия, над 70% от плащанията се осъществяват в брой. Това ясно демонстрира, че ограничаването на плащанията в брой далеч не е практика на "развитите икономики";</p> <p>3. Не са представени каквито и да било оценки на въздействието на ограниченията върху разплащанията в брой до този момент. Разплащанията в брой вече са били ограничавани на два пъти – веднъж при въвеждането на първоначалния таван от 15 000 лв. и още веднъж при свалянето на този таван до 10 000 лв. през 2015 г. Министерството на финансите не е представило оценка на въздействието на нито една от двете мерки. Не са представени никакви данни за това дали тези мерки са постигнали търсените цели, т.е. ограничаване на размера на сивата икономика и повишаване на данъчната събирателност.</p>		<p>старинни и колекционни предмети, произведения на изкуството, злато и скъпоценности.</p> <p>В 16 държави членки са въведени ограничения на разплащанията в брой, в 2 са дадени права на търговците да отказват плащания в брой или участниците в сделката да носят солидарна отговорност, ако сумите не са отчетени и с платени данъци.</p>
--	---	--	---

	<p>Освен това, МФ дори не представя прогноза за това какво ще постигне въвеждането на последно предложения лимит от 5000 лв.;</p> <p>4. Затягането на ограниченията върху плащанията в брой ще създаде ненужни затруднения за малкия и среден бизнес. Честа практика при малките и средни бизнеси е да се плаща в кеш за покупки на стока на едро, защото това е най-практичното и евтино решение. Ако малките и средни бизнеси са принудени вече да използват банкови услуги за тези разплащания, това би довело до изкуствено завишаване на техните административни и финансови разходи, което от своя страна ненужно би затруднило техните операции. Малкият и среден бизнес е част от двигателя на българската икономика, където се генерира голяма част от заетостта в страната, както и важна част от брутният вътрешен продукт на страната. Именно затова регулациите върху този сектор от икономиката на България следва да са сведени до абсолютен минимум и да не се налагат ненужни такива;</p> <p>5. Налагането на все по-стриктни</p>		
--	--	--	--

	<p>ограничения върху разплащанията в брой се явява субсидия за банковата система, която носи със себе си сериозни макроикономически рискове. Принуждавайки гражданите да ползват електронни банкови услуги за всички по-големи разплащания може да доведе до оскъпяване на банковите услуги, в ситуация, в която държавата принуждава своите граждани да ги използват за всяко по-голямо разплащане. Освен това, приливът на ликвидност предизвикан по напълно изкуствен път, в резултат на повишената употреба на банкови депозити и услуги, носи редица макроикономически рискове. Този прилив на ликвидност може да доведе до формирането на балони в икономиката, подобни на този, който доведе до кризата през 2008/2009 г. Изкуственият прилив на ликвидност означава изкуствено намаляване на лихвите, което може да доведе до предприемането на инвестиционни проекти от бизнеса, в дългосрочен план не са рентабилни;</p> <p>б. Налагането на допълнителни ограничения върху разплащанията в брой е грубо нарушение на финансовите права и свободи на гражданите. В една държава където цари върховенство на правото</p>		
--	---	--	--

	<p>гражданите не бива да бъдат третирани от властите като престъпници по презумпция. Основно финансово право на всеки гражданин е да се разпорежда със своята собственост както намери за добре, стига да не нарушава правата и свободите на своите съграждани. Ограничаването на това право е форма на недопустим финансов тоталитаризъм, който освен правото на свободен избор, нарушава и правото на финансова поверителност.</p>		
--	--	--	--